KOMISJA
EUROPEJSKA

Strasburg, dnia 17.6.2025 r.
COM(2025) 823 final/2

2025/0177 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywy 2009/43/WE i 2009/81/WE w odniesieniu do uproszczenia wewnątrzunijnych transferów produktów związanych z obronnością oraz uproszczenia zamówień publicznych w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności

{SWD(2025) 820 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Rosyjska inwazja na Ukrainę uwypukliła potrzebę wzmocnienia ogólnounijnego rynku produktów związanych z obronnością, zdolnego do wspierania gotowości obronnej państw członkowskich w obliczu pojawiających się zagrożeń bezpieczeństwa. Trwający konflikt ujawnił słabości europejskiego krajobrazu obronnego, podkreślając znaczenie spójnej i odpornej bazy przemysłowej sektora obronnego. Sprawnie funkcjonujący europejski rynek obronny ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia państwom członkowskim dostępu do niezbędnych zdolności i technologii obronnych oraz produktów związanych z obronnością w celu skutecznego reagowania na obecne i przyszłe zagrożenia bezpieczeństwa.

Zmieniający się europejski krajobraz geopolityczny ma znaczący wpływ na rynek obronny UE, powodując zakłócenia w łańcuchach dostaw, zwiększony popyt na produkty związane z obronnością oraz rosnące zapotrzebowanie na interoperacyjne i innowacyjne rozwiązania. Obowiązujące przepisy mające wpływ na europejski rynek obronny nie są jednak w pełni dostosowane do obecnych wyzwań, co ogranicza zdolność państw członkowskich do szybkiego i skutecznego reagowania na pojawiające się zagrożenia.

W odpowiedzi na te wyzwania Unia Europejska musi podjąć kroki w celu wzmocnienia ogólnounijnego rynku produktów związanych z obronnością, promując bardziej zintegrowaną i konkurencyjną bazę przemysłową sektora obronnego. Tworząc solidniejszy i odporniejszy europejski rynek obronny, Unia może wspierać gotowość obronną państw członkowskich, propagować europejską autonomię strategiczną i przyczyniać się do zwiększenia stabilności i przewidywalności europejskiego środowiska bezpieczeństwa.

Jak wskazano we wspólnej białej księdze w sprawie obronności europejskiej – Gotowość 2030[1], „[p]unktem wyjścia dla odbudowy europejskiej obronności powinny być masywne i systematyczne inwestycje. Musimy wspólnie przyspieszyć prace we wszystkich obszarach w celu szybkiego podniesienia europejskiej gotowości obronnej, aby zapewnić – najpóźniej do 2030 r. – mocną i adekwatną postawę obronną Europy”. Ponadto prognozy – zakładające stopniowe wdrażanie instrumentów zaproponowanych w ramach planu ReArm Europe/Gotowość 2030 – wskazują, że w ciągu najbliższych czterech lat wartość inwestycji w obronność wyniesie co najmniej 800 mld EUR.

Odbudowa europejskiej obronności będzie wymagać znacznych i systematycznych inwestycji, zarówno publicznych, jak i prywatnych. W związku z powyższym, a także w nawiązaniu do wezwania Komisji Europejskiej przez Radę do przyspieszenia prac nad wszystkimi aspektami, aby do 2030 r. radykalnie zwiększyć gotowość obronną Europy, niniejszy wniosek ma na celu dostosowanie unijnych ram legislacyjnych w taki sposób, aby sprzyjały działaniom w zakresie gotowości obronnej i pozwoliły ogólnie osiągnąć poziom umożliwiający wiarygodne odstraszenie wszelkich zagrożeń związanych z agresją wojskową.

Ma na celu zapewnić odpowiedź na pilną potrzebę uzupełnienia istotnych luk inwestycyjnych w dziedzinie obronności, które narastały przez ostatnie dziesięciolecia, przez lepsze

[1] Wspólna biała księga w sprawie obronności europejskiej – Gotowość 2030: JOIN(2025) 120 final z 19.3.2025.

dostosowanie ram regulacyjnych do nadzwyczajnych działań wymaganych w tym obszarze. W ramach niniejszego wniosku Komisja przedstawia w szczególności propozycje uproszczeń ukierunkowanych na usunięcie barier regulacyjnych, ułatwienie i przyspieszenie zamówień publicznych w dziedzinie obronności oraz wewnątrzunijnych transferów produktów związanych z obronnością, a także wsparcie gotowości obronnej Europy i rozbudowy jej potencjału przemysłowego.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek ma na celu dostosowanie przepisów regulujących ogólnounijny rynek obronny do obecnej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa przez wprowadzenie ukierunkowanych zmian upraszczających procedury administracyjne, ograniczających biurokrację oraz zapewniających bardziej elastyczne rozwiązania. Dzięki usprawnieniu procedur i zmniejszeniu przeszkód biurokratycznych wniosek ma na celu stworzenie sprawniejszego i bardziej elastycznego europejskiego rynku obronnego, który byłby lepiej przygotowany do wspierania działań państw członkowskich w zakresie zapewniania gotowości obronnej oraz promowania rozwoju konkurencyjnego i innowacyjnego europejskiego przemysłu obronnego. Niniejszy wniosek jest zgodny z wizją i celami określonymi we wspólnej białej księdze w sprawie obronności europejskiej – Gotowość 2030 i ma na celu ułatwienie realizacji planu ReArm Europe/Gotowość 2030. Zawiera również przepisy ukierunkowane konkretnie na lepsze dostosowanie unijnych regulacji dotyczących zamówień publicznych w dziedzinie obronności oraz transferów do potrzeb związanych z realizacją unijnych programów przemysłu obronnego, takich jak Europejski Fundusz Obronny (EFO).

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Proponowane środki mające na celu wzmocnienie unijnego rynku obronnego opracowano w sposób zapewniający kontynuację i uzupełnienie istniejących rozwiązań politycznych, z myślą o zwiększeniu zdolności obronnych Europy oraz wsparciu gotowości obronnej państw członkowskich. Zmiany wprowadzone w ramach tych środków ograniczają się do tego, co niezbędne, aby państwa członkowskie mogły osiągnąć wymagany poziom gotowości obronnej w najbliższej przyszłości, w odpowiedzi na zmieniające się otoczenie bezpieczeństwa oraz potrzebę odstraszania pojawiających się zagrożeń.

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu środków mających na celu rozszerzenie na sektor obronny – a w szczególności na potrzeby gotowości obronnej, w tym produkcji obronnej i łańcucha dostaw – przepisów, z których korzystają obecnie inne obszary. Jego celem jest wypełnienie zobowiązania Komisji w zakresie: 1) zwiększenia zdolności obronnych Europy w odpowiedzi na obawy dotyczące rosyjskiej agresji oraz 2) rozbudowy przemysłu obronnego UE i wzywania do znacznych, długoterminowych inwestycji w zdolności obronne w celu odstraszania zagrożeń poprzez uproszczenie procedur, ograniczenie obciążeń administracyjnych i redukcję biurokracji.

W ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) Komisja dba o to, aby jej prawodawstwo było adekwatne do zakładanych celów, ukierunkowane na potrzeby zainteresowanych stron oraz minimalizowało obciążenia, a jednocześnie osiągało swoje cele. Niniejszy wniosek – będący elementem programu REFIT – zmniejsza zbędne obciążenia dla sektora obronności przez dostosowanie ich do przepisów obowiązujących obecnie w przypadku poszczególnych procedur i programów.

Niniejszy wniosek koncentruje się na aktualnych rzeczywistych potrzebach w zakresie gotowości obronnej, czyniąc realizację celów legislacyjnych bardziej efektywną i mniej obciążającą dla przedsiębiorstw oraz organów publicznych.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Niniejszy wniosek zmienia obowiązujące dyrektywy. W związku z tym podstawa prawna wniosku jest taka sama jak podstawa prawna zmienianych dyrektyw, a mianowicie art. 53 ust. 2, art. 62 i art. 114 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Art. 114 TFUE stanowi ogólną podstawę prawną mającą na celu ustanowienie lub zapewnienie funkcjonowania jednolitego rynku. W zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa zmienia dyrektywę 2009/43/WE[2], właściwą podstawą prawną w odniesieniu do tych zmian jest art. 114 TFUE. W zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa zmienia dyrektywę 2009/81/WE[3], właściwą podstawą prawną w odniesieniu do tych zmian jest art. 53 ust. 2, art. 62 i art. 114 TFUE.

Wszystkie akty prawne, na które niniejszy wniosek wywiera wpływ, zawierają podobne przepisy mające na celu zmniejszenie obciążenia państw członkowskich i przemysłu lub zapewnienie im pomocy w wypełnianiu obowiązków nałożonych na nie na mocy odpowiednich aktów prawnych, tak aby przepisy te były łatwiejsze w stosowaniu i mniej uciążliwe. W celu rozszerzenia stosowania zasady proporcjonalności w zakresie obciążeń administracyjnych uznaje się za konieczne rozszerzenie przepisów na ogólnounijny rynek obronny w celu wsparcia gotowości obronnej państw członkowskich oraz pobudzenia rozwoju konkurencyjnego i innowacyjnego europejskiego przemysłu obronnego.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Niniejszy wniosek ma na celu zmianę przepisów UE bezpośrednio dotyczących ogólnounijnego rynku obronnego. Tego samego nie da się osiągnąć na szczeblu państw członkowskich, w szczególności biorąc pod uwagę również potrzebę zapewnienia zharmonizowanego podejścia we wszystkich państwach członkowskich, co ma kluczowe znaczenie dla skutecznego uproszczenia.

• Proporcjonalność

W kontekście zmian w dyrektywach 2009/81/WE i 2009/43/WE niniejszy wniosek ma na celu uproszczenie mających aktualnie zastosowanie ram regulacyjnych i ujednolicenie niektórych elementów prawa zamówień publicznych ustanowionych w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Przedmiotowe środki nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

• Wybór instrumentu

Wszystkie dyrektywy objęte niniejszym wnioskiem stanowią zharmonizowane prawodawstwo zgodnie z przepisami UE. Przedmiotowe akty prawne zawierają postanowienia uwzględniające sytuację oraz rosnące potrzeby sektora obronnego i zapewniają, aby wymogi nie nakładały zbędnych obciążeń na procesy związane

---

[2] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj).

[3] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj).

z gotowością obronną, produkcją oraz łańcuchem dostaw. Niniejszy wniosek ma ostatecznie na celu ułatwienie stosowania takiego prawodawstwa i zmniejszenie jego uciążliwości.

W związku z tym wydaje się, że najwłaściwszym rozwiązaniem z punktu widzenia efektywności jest przyjęcie wspólnego wniosku obejmującego poszczególne odpowiednie przepisy mające zastosowanie do sektora obronności w formie pakietu zbiorczego dotyczącego gotowości obronnej. W szczególności wybór dla niniejszego wniosku formy dyrektywy jest uzasadniony koniecznością zastosowania tego samego instrumentu prawnego co akty prawne, które mają zostać zmienione.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa

Nie dotyczy

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Proces konsultacji z zainteresowanymi stronami miał charakter kompleksowy i obejmował otwarte konsultacje publiczne, które trwały do 22 kwietnia 2025 r., a także serię ukierunkowanych spotkań z państwami członkowskimi, przedstawicielami właściwych podmiotów gospodarczych z Unii oraz innymi kluczowymi zainteresowanymi stronami. W ramach tego procesu konsultacji, w połączeniu z doświadczeniem Komisji we wdrażaniu odpowiednich przepisów, zidentyfikowano główne przeszkody i wyzwania w unijnym otoczeniu regulacyjnym. W oparciu o cenny wkład i wiedzę fachową Komisji proponowane środki przedstawione w niniejszej dyrektywie mają na celu rozwiązanie tych kluczowych kwestii i poprawę ogólnej skuteczności ram regulacyjnych UE.

• Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

Proponowane środki zostały określone w wyniku wewnętrznej analizy obowiązujących przepisów oraz na podstawie doświadczeń związanych z wdrażaniem powiązanego ustawodawstwa. Z uwagi na to, że jest to etap w procesie ciągłej oceny potrzeb w zakresie zdolności do zapewnienia gotowości obronnej wynikających z przepisów Unii, analiza takich obciążeń oraz ich wpływu na zainteresowane strony będzie kontynuowana.

Ocena skutków

W swoich konkluzjach z dnia 20 marca 2025 r. Rada Europejska wezwała Komisję do przyspieszenia prac we wszystkich obszarach, aby w ciągu następnych pięciu lat radykalnie zwiększyć gotowość obronną Europy, oraz do szybkiego podjęcia działań następczych w związku z uproszczeniem przepisów dotyczących bezpieczeństwa i obrony. Ze względu na pilny charakter wniosku, który ma na celu wsparcie szybkiego dostosowania europejskiego przemysłu obronnego do nowego otoczenia geopolitycznego i udzielenie pomocy państwu, które od początku 2023 r. jest w stanie wojny, przeprowadzenie oceny skutków w przedziale czasu przewidzianym na przedłożenie pakietu zbiorczego dotyczącego gotowości obronnej nie było możliwe. W ciągu 3 miesięcy od przyjęcia niniejszego wniosku Komisja sporządzi dokument roboczy służb Komisji, aby przedstawić uzasadnienie tego działania ustawodawczego i wyjaśnić jego adekwatność w kontekście osiągnięcia określonych celów polityki zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi lepszego stanowienia prawa.

Niniejszy wniosek dotyczy ograniczonych i ukierunkowanych zmian w prawodawstwie. Wynikają one z doświadczeń zgromadzonych podczas wdrażania przepisów. Zmiany te nie mają znaczącego wpływu na politykę, a jedynie zapewniają bardziej efektywne i skuteczne jej wdrażanie. Ich ukierunkowany charakter i brak odpowiednich wariantów strategicznych sprawiają, że ocena skutków nie jest konieczna. W załączonym komunikacie przeanalizowano jednak elementy dotyczące wpływu takich środków, m.in. wyniki badania opinii publicznej przeprowadzonego w tym zakresie przez UE.

• Sprawność regulacyjna i uproszczenie

Jest to wniosek REFIT, którego celem jest uproszczenie prawodawstwa i zmniejszenie obciążeń dla zainteresowanych stron.

Prawa podstawowe

Nie dotyczy

4. WPŁYW NA BUDŻET

Nie dotyczy

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Nie dotyczy

• Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)

Nie dotyczy

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

W odniesieniu do dyrektywy 2009/43/WE

- Przypadki, w których państwa członkowskie mogą przewidzieć zwolnienia z wymogu uzyskania wcześniejszego zezwolenia na transfer produktów związanych z obronnością, zostaną rozszerzone na transfery niezbędne do realizacji projektów finansowanych z unijnych programów przemysłu obronnego, transfery w ramach ustrukturyzowanych transgranicznych partnerstw przemysłowych, transfery do instytucji i organów UE oraz Europejskiej Agencji Obrony (EDA), a także transfery w przypadku sytuacji wyjątkowej wynikającej z sytuacji kryzysowej.

- Komisja otrzyma uprawnienie do określania, przez przyjmowanie aktów delegowanych, niektórych elementów innych niż istotne będących częścią ram dotyczących transferów.

- Generalne zezwolenie na transfer zostanie rozszerzone na transfery dokonywane przez certyfikowane podmioty, oprócz transferów na rzecz certyfikowanych europejskich przedsiębiorstw obronnych.

- Państwa członkowskie będą zobowiązane do umożliwienia wprowadzenia generalnych zezwoleń na transfer innych niż wymienione w art. 5 ust. 2.

- Generalne zezwolenia na transfer zostaną wprowadzone w odniesieniu do unijnych projektów przemysłowych w dziedzinie obronności, takich jak Europejski Fundusz

Obronny (EFO), aby objąć wszystkie produkty związane z obronnością i wszelkie transfery niezbędne do realizacji projektu.

- Zmieniony zostanie przepis dotyczący informacji, które mają być przekazywane przez dostawców produktów związanych z obronnością, aby zapewnić im wymaganą elastyczność, przy jednoczesnym zachowaniu przejrzystości i kontroli.

W odniesieniu do dyrektywy 2009/81/WE

- Progi określone w dyrektywie 2009/81/WE zostaną podwyższone, aby umożliwić państwom członkowskim skoncentrowanie się na zamówieniach o krytycznym znaczeniu i zmniejszyć obciążenie administracyjne dla przemysłu w przypadku mniejszych postępowań o udzielenie zamówienia.

- Wprowadzono procedurę otwartą i dynamiczny system zakupów, oparty na dyrektywie 2014/24, w celu zwiększenia zakresu narzędzi, którymi dysponują państwa członkowskie.

- Procedura ustanowienia partnerstwa innowacyjnego: wprowadzona zostanie zmieniona i elastyczniejsza procedura ustanowienia partnerstwa innowacyjnego, oparta na dyrektywie 2014/24, aby wspierać zamówienia na innowacyjne rozwiązania.

- Uproszczona zostanie procedura udzielania zamówień na wyniki konkurencyjnych równoległych projektów w zakresie badań i rozwoju: wprowadzona zostanie uproszczona procedura bezpośredniego udzielania zamówień na innowacyjne produkty lub usługi będące wynikiem równoległych konkurencyjnych projektów w zakresie badań i rozwoju.

- Wprowadzone zostanie tymczasowe odstępstwo, aby umożliwić państwom członkowskim stosowanie procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji w odniesieniu do zamówień realizowanych na zasadzie współpracy, w tym zamówień gotowych. Będzie to możliwe w przypadku zamówień na identyczne produkty związane z obronnością lub produkty poddane jedynie niewielkim modyfikacjom przeprowadzanym przez co najmniej trzy państwa członkowskie.

- Przepisy dotyczące przystępowania państw członkowskich do programów współpracy opartych na badaniach i rozwoju po zakończeniu etapu badań i rozwoju zostaną ujednolicone w dyrektywie 2009/81/WE.

- Zasady regulujące umowy ramowe w sprawie zamówień publicznych zostaną doprecyzowane, a maksymalny okres obowiązywania umowy ramowej zostanie przedłużony z 7 do 10 lat.

- Obowiązki w zakresie sprawozdawczości statystycznej związane z zamówieniami publicznymi w dziedzinie obronności zostaną ograniczone, aby zmniejszyć obciążenie administracyjne państw członkowskich.

2025/0177 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywy 2009/43/WE i 2009/81/WE w odniesieniu do uproszczenia wewnątrzunijnych transferów produktów związanych z obronnością oraz uproszczenia zamówień publicznych w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 2, art. 62 i art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Jak podkreślono we wspólnej białej księdze w sprawie obronności europejskiej – Gotowość 2030[4], Unia stoi w obliczu poważnego i rosnącego zagrożenia, w szczególności w związku z tym, że ponownie mamy w Europie do czynienia z pełnoskalowym konfliktem zbrojnym. W odpowiedzi na nasilające się zagrożenia bezpieczeństwa konieczne jest, aby Unia podjęła zdecydowane działania w celu wzmocnienia swoich zdolności obronnych. Kluczowym aspektem tych wysiłków jest potrzeba zwiększenia zdolności w zakresie produkcji obronnej w Unii, co umożliwi jej skuteczne reagowanie na pojawiające się potrzeby w zakresie bezpieczeństwa. Zachodzi pilna potrzeba podniesienia europejskiej gotowości obronnej w Unii, aby zapewnić – najpóźniej do 2030 r. – mocną i adekwatną postawę obronną Europy.

(2) Aby osiągnąć cel, jakim jest zwiększenie gotowości obronnej państw członkowskich i Unii, zasadnicze znaczenie ma uproszczenie i harmonizacja przepisów. Dzięki usprawnieniu i dostosowaniu ram regulacyjnych Unia może stworzyć bardziej sprzyjające warunki dla gałęzi przemysłu obronnego, aby mogły one sprawnie funkcjonować, wprowadzać innowacje i tworzyć zdolności niezbędne do zapewnienia europejskiej gotowości w zakresie bezpieczeństwa i obrony. We wspólnej białej księdze w sprawie obronności europejskiej – Gotowość 2030[5] określono cele tego uproszczenia przepisów mających wpływ na gotowość obronną.

(3) Transfery produktów związanych z obronnością w Unii wymagają wcześniejszego zezwolenia na podstawie generalnych, globalnych lub indywidualnych zezwoleń na transfer udzielonych lub opublikowanych przez państwo członkowskie, z którego terytorium dostawca zamierza dokonywać transferu produktów związanych z obronnością. Państwa członkowskie mogą zwolnić transfery produktów związanych

[4] JOIN(2025) 120 final z 19 marca 2025 r.

[5] Wspólna biała księga w sprawie obronności europejskiej – Gotowość 2030: JOIN(2025) 120 final z 19.3.2025.

z obronnością z obowiązku uzyskania wcześniejszego zezwolenia w szczególnych przypadkach wymienionych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE[6]. Biorąc pod uwagę rozwój sytuacji w zakresie bezpieczeństwa oraz wprowadzenie unijnych programów przemysłu obronnego, mających w szczególności na celu wzmocnienie współpracy transgranicznej w Unii, należy rozszerzyć wykaz przypadków, w których państwa członkowskie mogą zwolnić transfery z obowiązku uzyskania wcześniejszego zezwolenia. W szczególności należy zapewnić taką możliwość w odniesieniu do transferów niezbędnych do realizacji projektów finansowanych z unijnych programów przemysłu obronnego, transferów w ramach ustrukturyzowanych transgranicznych partnerstw przemysłowych, transferów do instytucji i organów Unii oraz do Europejskiej Agencji Obrony, transferów w przypadku sytuacji wyjątkowej wynikającej z sytuacji kryzysowej oraz transferów związanych z pomocą wojskową i obronną wynikających z działań Unii na mocy art. 28 Traktatu o Unii Europejskiej. .

(4) Sprawnie funkcjonujący system transferu między państwami członkowskimi stanowi warunek wstępny dla istnienia ogólnounijnego rynku w dziedzinie obronności. Szybko zmieniająca się sytuacja w zakresie bezpieczeństwa wymaga dodatkowej elastyczności, umożliwiającej Komisji i państwom członkowskim podejmowanie ukierunkowanych i sprawnych działań. W związku z tym Komisja powinna zostać uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu określenia niektórych elementów innych niż istotne będących częścią ram dotyczących transferów. Takie akty delegowane mogłyby określać zharmonizowane podejście do wdrażania art. 4 ust. 8, np. przez zdefiniowanie elementów „wrażliwych" lub wprowadzenie zasady *de minimis*. Ponadto należy upoważnić Komisję, na wniosek państwa członkowskiego albo z jej własnej inicjatywy, do dodawania nowych przypadków, w których państwa członkowskie miałyby możliwość wprowadzenia zwolnień z obowiązku uzyskania wcześniejszego zezwolenia, co umożliwi większą elastyczność i potencjał uproszczonych i przyspieszonych wewnątrzunijnych transferów produktów związanych z obronnością.

(5) Ponadto, z tych samych powodów, które przedstawiono w motywie 4, Komisji należy przekazać uprawnienie do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu określenia zharmonizowanych warunków, na podstawie których państwa członkowskie będą ustalać, jaki rodzaj zezwolenia na transfer należy stosować do określonych produktów związanych z obronnością lub ich kategorii.

(6) Aby zapewnić skuteczne i wydajne funkcjonowanie systemu transferów wewnątrzunijnych, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby wszyscy dostawcy pragnący dokonać transferu produktów związanych z obronnością z ich terytorium mogli korzystać z generalnych zezwoleń na transfer lub ubiegać się o globalne lub indywidualne zezwolenia na transfer. Wszelkie warunki wstępne, które mogą zostać nałożone przez państwa członkowskie, powinny opierać się wyłącznie na kryteriach mających bezpośrednie znaczenie dla zdolności dostawców do przestrzegania przepisów w dziedzinie transferu i kontroli wywozu. Kryteria takie jak forma prawna lub status prawny dostawców nie mogą uniemożliwiać niektórym kategoriom

[6] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj).

dostawców korzystania z generalnych zezwoleń na transfer lub ubiegania się o globalne lub indywidualne zezwolenia na transfer.

(7) Aby wspierać upowszechnianie certyfikacji wśród odbiorców oraz ułatwiać współpracę transgraniczną i otwartość łańcuchów dostaw w Unii, zasadne jest rozszerzenie generalnego zezwolenia na transfer na transfery do certyfikowanych odbiorców w taki sposób, aby obejmowało również transfery dokonywane przez podmioty certyfikowane. Takie przedsiębiorstwa wykazały się wysoką zdolnością do przestrzegania przepisów dotyczących transferu i kontroli wywozu, a także poniosły istotne koszty w celu uzyskania certyfikacji. Powinny mieć możliwość korzystania z uproszczonych i mniej obciążających procedur realizacji transferów wewnątrzunijnych.

(8) Zgodnie z art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/43/WE dyrektywa ta nie narusza swobody państw członkowskich w zakresie kształtowania polityki dotyczącej wywozu produktów związanych z obronnością.

(9) Dyrektywa 2009/43/WE stanowi, że państwa członkowskie mogą wprowadzić generalne zezwolenia na transfer inne niż wymienione w art. 5 ust. 2 tej dyrektywy. Jednakże możliwość ta może być utrudniona przez przepisy krajowe ograniczające elastyczność oraz zdolność krajowych organów nadzorczych do pełnego wykorzystania instrumentów wprowadzonych dyrektywą 2009/43/WE. Na przykład dodatkowe rodzaje generalnych zezwoleń na transfer mogą dotyczyć transferów niezbędnych do realizacji projektów finansowanych z unijnych programów przemysłu obronnego, transferów wewnątrzgrupowych lub transferów w nagłych przypadkach wynikających z sytuacji kryzysowej. Należy zatem zobowiązać państwa członkowskie do umożliwienia w ich przepisach krajowych wprowadzenia generalnych zezwoleń na transfer innych niż wymienione w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2009/43/WE.

(10) Wdrażanie unijnych programów przemysłu obronnego, takich jak EFO, jest często utrudnione ze względu na znaczne opóźnienia w transferze produktów związanych z obronnością ze względu na długotrwałe i złożone procesy uzyskiwania zezwoleń na transfer przez państwa członkowskie. Opóźnienia te mogą mieć negatywny wpływ na ogólną skuteczność i efektywność tych programów oraz podważać zdolność Unii i jej państw członkowskich do terminowego i opłacalnego rozwijania oraz pozyskiwania potrzebnych zdolności obronnych. Aby rozwiązać ten problem, konieczne jest wprowadzenie generalnych zezwoleń na transfer w odniesieniu do tych programów. Zakres tych generalnych zezwoleń na transfer powinien obejmować wszystkie produkty związane z obronnością określone w załączniku do dyrektywy 2009/43/WE, a także wszystkie transfery, materialne lub niematerialne, które dostawca musi przeprowadzić w celu realizacji projektu. Państwa członkowskie mogłyby również przewidzieć możliwość zastosowania zezwolenia do całego cyklu życia produktu opracowanego w ramach danego projektu, w tym etapów produkcji, konserwacji i modernizacji. Wprowadzenie takich generalnych zezwoleń na transfer zmniejszyłoby opóźnienia, zwiększyłoby efektywność i ułatwiło współpracę między przedsiębiorstwami uczestniczącymi w tych projektach, wspierając tym samym rozwój silnego i konkurencyjnego przemysłu obronnego Unii. Terminologię stosowaną w tym

kontekście należy rozumieć jako identyczną z terminologią stosowaną we wzorze umowy o udzielenie dotacji[7] na unijne programy obronne.

(11) Ponadto, biorąc pod uwagę rozwój technologiczny, konieczne jest dostosowanie przepisów dotyczących informacji, które mają być przekazywane przez dostawców produktów związanych z obronnością, ponieważ obecne przepisy mogą okazać się uciążliwe w przypadku transferów technologii niematerialnych. Należy zapewnić dostawcom wymaganą elastyczność, przy jednoczesnym utrzymaniu przejrzystości i kontroli, aby ułatwić wydajny i skuteczny transfer produktów związanych z obronnością w Unii. Konieczność zmiany wymogu informacyjnego w odniesieniu do transferów technologii niematerialnych wymaga indywidualnej oceny. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania takich wymogów informacyjnych tylko w takim zakresie, w jakim ich stosowanie nie skutkuje nadmiernie uciążliwymi obowiązkami sprawozdawczymi dla dostawców.

(12) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa[8]. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

(13) W zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa zmienia dyrektywę 2009/43/WE, właściwą podstawą prawną w odniesieniu do tych zmian jest art. 114 Traktatu.

(14) Aby móc rozwijać niezbędne zdolności i gotowość bojową umożliwiające wiarygodne odstraszanie agresji wojskowej oraz zabezpieczyć przyszłość Unii, należy znaczne zwiększyć inwestycje w europejską obronność. Z prognoz dotyczących stopniowego wykorzystania środków wynika, że w ciągu najbliższych czterech lat inwestycje w obronność mogą sięgnąć co najmniej 800 mld EUR, z uwzględnieniem wydatków finansowanych z Instrumentu na rzecz Zwiększenia Bezpieczeństwa Europy (SAFE) w wysokości 150 mld EUR ustanowionego rozporządzeniem Rady (UE) 2025/1106[9]. Te znaczące inwestycje państw członkowskich w dziedzinie obronności wiążą się z dużą skalą zamówień publicznych. Należy zatem uprościć niektóre przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE[10], która reguluje udzielanie zamówień na roboty budowlane, towary i usługi związane z obronnością i bezpieczeństwem, przy jednoczesnym utrzymaniu dobrze funkcjonującego

---

7 Wzór umowy o udzielenie dotacji z EFO jest dostępny na stronie internetowej Komisji: https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/docs/2021-2027/edf/agr-contr/mga_edf_v1.0-01052023_en.pdf.

8 Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1 ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

9 Rozporządzenie Rady (UE) 2025/1106 z dnia 27 maja 2025 r. ustanawiające instrument na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa Europy („instrument SAFE") poprzez Wzmocnienie Europejskiego Przemysłu Obronnego (Dz.U. L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

10 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj).

ogólnounijnego rynku obronności. Państwom członkowskim należy zapewnić zarówno elastyczność w zakresie szybkiego uzupełniania zapasów, jak i możliwość realizacji tego procesu w sposób zrównoważony, co najlepiej można osiągnąć poprzez pełne wykorzystanie potencjału rynku wewnętrznego. Dzięki uproszczeniu przepisów dotyczących zamówień publicznych w dziedzinie obronności w Unii państwa członkowskie powinny zyskać niezbędną elastyczność w reagowaniu na pojawiające się potrzeby w zakresie bezpieczeństwa, a jednocześnie wspierać konkurencyjny i zintegrowany europejski rynek obronny na rzecz długoterminowego rozwoju swoich zdolności obronnych.

(15) Aby osiągnąć ten cel, konieczne jest podwyższenie kwot progowych dla zamówień objętych dyrektywą 2009/81/WE. Zmiana taka umożliwiłaby państwom członkowskim skoncentrowanie swoich zasobów na najistotniejszych zamówieniach, co pozwoliłoby na skuteczniejsze wykorzystanie budżetów. Jednocześnie zmniejszyłoby to obciążenie administracyjne dla przemysłu w przypadku mniejszych postępowań o udzielenie zamówienia, co pomogłoby ograniczyć złożoność regulacyjną i koszty związane z zamówieniami.

(16) Ponadto państwa członkowskie powinny mieć możliwość korzystania ze wszystkich dostępnych narzędzi związanych z zamówieniami publicznymi. Aby zwiększyć liczbę sposobów udzielania zamówień publicznych przez instytucje/podmioty zamawiające, należy dodać możliwość korzystania z procedury otwartej i dynamicznego systemu zakupów. Te dwie procedury opierają się na procedurach przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE[11].

(17) Konieczne jest pilne zmobilizowanie przez Unię wszystkich zdolności innowacyjnych oraz skierowanie znaczących nakładów inwestycyjnych na odzyskanie przewagi technologicznej i uniknięcie zależności technologicznej. Dyrektywa 2009/81/WE powinna również zostać dostosowana w celu lepszego wspierania zamówień na innowacje, aby zagwarantować, że znaczące inwestycje podejmowane przez państwa członkowskie na rzecz zwiększenia gotowości obronnej nie będą ulegać dezaktualizacji i przyniosą długoterminowe korzyści. Ułatwiając realizację zamówień na innowacyjne rozwiązania obronne, Unia mogłaby zachęcać do rozwoju najnowocześniejszych technologii i zdolności, ostatecznie przekształcając obronność poprzez innowacje radykalne oraz zwiększając skuteczność i odporność swoich systemów obronnych. Aby lepiej wspierać zamówienia na badania i rozwój oraz innowacyjne rozwiązania, w dyrektywie 2009/81/WE należy wprowadzić zmienioną i bardziej elastyczną procedurę ustanowienia partnerstwa innowacyjnego opartą na dyrektywie 2014/24/UE. Należy również dodać uproszczoną procedurę bezpośredniego udzielania zamówień na innowacyjne produkty i usługi wynikające z równoległych konkurencyjnych projektów w zakresie badań i rozwoju. Pozwoliłoby to państwom członkowskim pozostać liderem w dziedzinie technologii obronnych, a jednocześnie propagować współpracę i konkurencję między partnerami branżowymi. Korzyści płynące z tego podejścia obejmują szybszy dostęp do innowacyjnych rozwiązań, mniejsze ryzyko rozwojowe i większą opłacalność, co ostatecznie prowadzi do zwiększenia zdolności obronnych i bardziej konkurencyjnej europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (DTIB).

[11] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).

(18) Aby zapewnić państwom członkowskim niezbędną elastyczność w reagowaniu na pojawiające się zagrożenia bezpieczeństwa, konieczne jest wprowadzenie ograniczonej w czasie możliwości stosowania procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji w przypadku zamówień realizowanych na zasadzie współpracy, w tym zamówień gotowych. To tymczasowe odstępstwo umożliwiłoby państwom członkowskim szybkie nabycie potrzebnych im zdolności obronnych, a jednocześnie zapewniłoby pewien stopień elastyczności w postępowaniach o udzielenie zamówienia, wspierając tym samym szybkie uzupełnienie zapasów i zwiększenie ich gotowości obronnej. Ponadto umożliwienie państwom członkowskim zamawiania identycznych produktów związanych z obronnością lub produktów poddanych jedynie niewielkim modyfikacjom, w tym konserwacji realizowanej na zasadzie współpracy, przyczynia się do pogłębienia interoperacyjności i zamienności wyposażenia sił zbrojnych państw członkowskich, dalszego wzmocnienia gotowości obronnej Unii i zwiększenia bezpieczeństwa dostaw.

(19) Zachodzi potrzeba zwiększenia i ulepszenia wspólnych inwestycji – od badań przez rozwój złożonych systemów aż po komercjalizację i zamówienia – w celu wzmocnienia suwerenności technologicznej Unii. Zamówienia państw członkowskich realizowane na zasadzie współpracy mają kluczowe znaczenie dla poprawy efektywności, skuteczności i interoperacyjności zdolności obronnych, przyczyniając się tym samym do wzmocnienia i uspójnienia europejskiej obronności. W oparciu o zawiadomienie Komisji z 2019 r. w sprawie wytycznych dotyczących wspólnych zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa[12] konieczne jest ustanowienie przepisów dotyczących przystępowania państw członkowskich do programów współpracy opartych na badaniach i rozwoju po zakończeniu fazy badań i rozwoju, na późniejszych etapach cyklu życia. Ponadto w celu wsparcia późniejszych etapów cyklu życia finansowanych przez Unię programów dotyczących badań i rozwoju w dziedzinie obronności konieczne jest wyjaśnienie, że państwa członkowskie mogą korzystać z wyłączenia programów współpracy opartych na badaniach i rozwoju na tych samych warunkach również w przypadku projektów finansowanych ze środków programów dotyczących badań i rozwoju w dziedzinie obronności, takich jak EFO. Zapewniłoby to niezbędną pewność prawa i zagwarantowałoby, że elastyczność, jaką daje to wyłączenie, będzie wspierać kontynuację projektów EFO w ramach współpracy nawet po zakończeniu fazy badań i rozwoju. Doprecyzowałoby to również, że państwa członkowskie, które przystąpią do programu współpracy po zakończeniu fazy badań i rozwoju jako rzeczywiści uczestnicy, również będą objęte tym wyłączeniem.

(20) W celu dalszego wspierania zamówień realizowanych na zasadzie współpracy i zapewnienia pewności prawa konieczne jest ustanowienie przepisów w dyrektywie 2009/81/WE w sprawie zamówień z udziałem instytucji/podmiotów zamawiających z różnych państw członkowskich.

(21) Aby zapewnić państwom członkowskim większą przewidywalność i stabilność w planowaniu zamówień publicznych w dziedzinie obronności, konieczna jest zmiana przepisów regulujących umowy ramowe. W szczególności, aby odzwierciedlić specyfikę sektora obronnego, konieczne jest przedłużenie maksymalnego możliwego okresu obowiązywania umów ramowych do dziesięciu lat, umożliwiając państwom członkowskim ustanawianie długoterminowych partnerstw z przemysłem i planowanie

[12] Zawiadomienie Komisji w sprawie wytycznych dotyczących wspólnych zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa (Dz.U. C 157 z 8.5.2019, s. 1).

swoich potrzeb w zakresie zamówień publicznych w dziedzinie obronności z większą pewnością, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby unijne przepisy dotyczące zamówień publicznych w dziedzinie obronności pozostały elastyczne i dostosowane do szczególnych potrzeb sektora obronnego.

(22) Dyrektywa 2009/81/WE powinna również odzwierciedlać odpowiednie orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i być zgodna z przepisami dyrektywy 2014/24/UE dotyczącymi modyfikacji zamówień. W szczególności przepisy dotyczące zmiany umowy ramowej powinny być stosowane w taki sam sposób w dyrektywie 2009/81/WE co w dyrektywie 2014/24/UE.

(23) Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne państw członkowskich, należy zmniejszyć obowiązki w zakresie sprawozdawczości statystycznej związane z zamówieniami publicznymi w dziedzinie obronności, umożliwiając organom krajowym skupienie się na wdrażaniu ich polityki obronnej i efektywnym wykorzystaniu ich zasobów. W zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa zmienia dyrektywę 2009/81/WE, właściwą podstawą prawną w odniesieniu do tych zmian jest art. 53 ust. 2, art. 62 i art. 114 Traktatu.

(24) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2009/43/WE i 2009/81/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1
Zmiany w dyrektywie 2009/43/WE

W dyrektywie 2009/43/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8. »sytuacja kryzysowa« oznacza sytuację kryzysową w rozumieniu art. 1 pkt 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE*”;

---

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj).”;

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niezależnie od ust. 1 państwa członkowskie mogą zwolnić transfery produktów związanych z obronnością z obowiązku uzyskania wcześniejszego zezwolenia określonego w ustępie pierwszym w jednym z następujących przypadków:

a) dostawca lub odbiorca wchodzi w skład organu rządowego lub sił zbrojnych;

aa) odbiorca jest instytucją Unii, organem Unii lub Europejską Agencją Obrony;

b) dostawy dokonuje Unia, NATO, MAEA lub inna organizacja międzyrządowa w ramach wykonywania swoich zadań;

c) transfer jest konieczny do realizacji opartych na współpracy programów zbrojeniowych między państwami członkowskimi;

ca) transfer jest niezbędny do realizacji projektu finansowanego ze środków unijnego programu na rzecz przemysłu obronnego;

cb) transfer odbywa się w ramach zorganizowanego transgranicznego partnerstwa przemysłowego;

cc) transfer następuje w trybie pilnym wynikającym z sytuacji kryzysowej;

d) transfer związany jest z pomocą humanitarną w przypadku katastrofy lub stanowi pomoc w nagłym wypadku;

da) transfer jest związany z pomocą wojskową i obronną wynikającą z działań Unii na podstawie art. 28 Traktatu o Unii Europejskiej, w przypadku gdy Rada podejmuje jednomyślnie decyzję zgodnie z art. 41 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej;

e) transfer jest konieczny do naprawy, konserwacji, ekspozycji lub dokonania pokazu lub w ich następstwie.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 13a, aktów delegowanych uzupełniających niniejszą dyrektywę zmieniających ust. 2 w celu uwzględnienia dodatkowych przypadków:

a) kiedy transfer następuje na warunkach, które nie naruszają polityki publicznej lub bezpieczeństwa publicznego;

b) kiedy obowiązek uzyskania wcześniejszego zezwolenia stał się niewspółmierny z międzynarodowymi zobowiązaniami państw członkowskich w następstwie przyjęcia niniejszej dyrektywy;

c) kiedy jest to konieczne do współpracy międzyrządowej, o której mowa w art. 1 ust. 4;

d) kiedy transfer jest konieczny do celów współpracy transgranicznej.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy, którzy chcą dokonać transferu produktów związanych z obronnością ze swojego terytorium mogli wykorzystać generalne zezwolenia na transfer lub ubiegać się o globalne lub indywidualne zezwolenia na transfer zgodnie z art. 5, 6 i 7. Nie można wprowadzać żadnych warunków wstępnych, których skutkiem byłoby uniemożliwienie dostawcom korzystania z generalnych zezwoleń na transfer lub ubiegania się o globalne lub indywidualne zezwolenia na transfer, na podstawie kryteriów, które nie są związane z ich zdolnością do wypełniania ich zobowiązań w dziedzinie transferu i kontroli wywozu.”;

d) dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 13a, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, w celu określenia zharmonizowanych warunków stosowania ust. 5 i 8 niniejszego artykułu.”;

3) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

e) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) odbiorca lub dostawca jest przedsiębiorstwem certyfikowanym zgodnie z art. 9;”;

(ii) dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) publikacja jest wymagana na podstawie art. 5a.”;

f) dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Państwa członkowskie przewidują w swoim ustawodawstwie możliwość wprowadzenia generalnych zezwoleń na transfer innych niż te, o których mowa w art. 5 ust. 2.

2b. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy zgodnie z procedurą określoną w art. 13a w celu harmonizacji minimalnego zakresu generalnych zezwoleń na transfer, o których mowa w art. 5 ust. 2.”;

4) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a
Zezwolenia na transfery niezbędne do realizacji projektów finansowanych ze środków unijnych programów na rzecz przemysłu obronnego

1. Państwa członkowskie wydają generalne zezwolenia na transfer w odniesieniu do transferów niezbędnych do realizacji projektów finansowanych ze środków unijnego programu przemysłu obronnego. Zezwolenia te mają zastosowanie do wszystkich produktów związanych z obronnością i obejmują wszelkie transfery niezbędne do realizacji projektu.
2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że system zezwoleń, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie również do późniejszych etapów cyklu życia projektów realizowanych po etapach finansowanych ze środków unijnego programu przemysłu obronnego.
3. Państwa członkowskie nie wymagają żadnych dodatkowych zobowiązań, takich jak certyfikaty związane z końcowym zastosowaniem lub ograniczenia wywozu produktów związanych z obronnością, jeżeli umowa o finansowaniu lub zamówienie zawarte w ramach unijnego programu przemysłu obronnego zawiera zobowiązanie, że produkty związane z obronnością powiązane z realizacją danego projektu nie będą udostępniane bez zezwolenia osobom lub podmiotom innym niż uczestnicy danej umowy o finansowaniu lub strony danego zamówienia, instytucja finansująca lub zamawiająca lub, w stosownych przypadkach, Komisja, jeżeli nie jest ona instytucją finansującą lub zamawiającą, oraz Trybunał Obrachunkowy, jak określono w ust. 4.
4. Umowa o finansowaniu lub zamówienie mogą określać warunki, na jakich produkty związane z obronnością powiązane z realizacją danego projektu mogą zostać przekazane Trybunałowi Obrachunkowemu, gdy uczestnicy, instytucje finansujące lub zamawiające lub – w stosownych przypadkach – Komisja, jeżeli nie jest instytucją finansującą lub zamawiającą, są do tego prawnie zobowiązani.”;

5) w art. 8 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisy niniejszego artykułu, w szczególności art. 8 ust. 3 lit. b) i c), mają zastosowanie do transferów technologii niematerialnych tylko w takim zakresie,

w jakim ich stosowanie nie powoduje nieproporcjonalnych obowiązków sprawozdawczych dostawców.”;

6) w art. 13a wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych, o którym mowa w art. 4 ust. 8a, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia [przyjęcia dyrektywy zmieniającej] r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 3, art. 4 ust. 8a lub art. 13, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 3, art. 4 ust. 8a lub art. 13 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2009/81/WE

W dyrektywie 2009/81/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) punkty 15 i 16 otrzymują brzmienie:

„15. »kandydat« oznacza wykonawcę ubiegającego się o zaproszenie do udziału w procedurze ograniczonej lub negocjacyjnej, w dialogu konkurencyjnym lub partnerstwie innowacyjnym;

16. »oferent« oznacza wykonawcę, który złożył ofertę w procedurze otwartej, ograniczonej lub negocjacyjnej, w dialogu konkurencyjnym lub partnerstwie innowacyjnym;”;

b) dodaje się pkt 17a i 17b w brzmieniu:

„17a. »scentralizowane działania zakupowe« oznaczają działania prowadzone w trybie ciągłym w jednej z następujących form:

a) nabywania dostaw lub usług z przeznaczeniem dla instytucji/podmiotów zamawiających;

b) udzielania zamówień publicznych lub zawierania umów ramowych na roboty budowlane, dostawy lub usługi z przeznaczeniem dla instytucji/podmiotów zamawiających;

17b. »pomocnicze działania zakupowe« oznaczają działania polegające na zapewnieniu wsparcia dla działań zakupowych, w szczególności w następujących formach:

a) infrastruktury technicznej umożliwiającej instytucjom/podmiotom zamawiającym udzielanie zamówień publicznych lub zawieranie umów ramowych na roboty budowlane, dostawy lub usługi;

b) doradztwa dotyczącego prowadzenia lub planowania postępowań o udzielenie zamówienia publicznego;

c) przygotowania postępowań o udzielenie zamówienia i zarządzania nimi w imieniu i na rzecz danej instytucji zamawiającej/danego podmiotu zamawiającego;";

c) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18. »centralna jednostka zakupująca« oznacza instytucję zamawiającą/podmiot zamawiający, która(-y) realizuje scentralizowane działania zakupowe oraz, ewentualnie, pomocnicze działania zakupowe;

d) dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a. »procedura otwarta« oznacza procedurę, w której każdy zainteresowany wykonawca może złożyć ofertę;";

e) dodaje się pkt 21a w brzmieniu:

„21a. »dynamiczny system zakupów« oznacza w pełni elektroniczny proces dokonywania bieżących zakupów, których cechy, jako ogólnie dostępnych na rynku, spełniają wymagania instytucji zamawiającej, i który ma ograniczony czas trwania oraz jest otwarty przez cały swój okres ważności dla każdego wykonawcy, który spełnia kryteria kwalifikacji i złożył ofertę orientacyjną zgodną ze specyfikacją;";

f) dodaje się pkt 29 w brzmieniu:

„29. »konserwacja« oznacza wszystkie działania podejmowane w celu zapewnienia gotowości i zdolności operacyjnej produktu związanego z obronnością, w szczególności mające na celu utrzymanie sprzętu w określonym stanie lub przywrócenie go do tego stanu aż do zakończenia jego użytkowania, w tym zapewnienie gotowości do misji, trwałości i modernizacji, dostosowania i specjalizacji, inspekcji, przeglądów, testowania, obsługi, modyfikacji, klasyfikacji pod względem zdatności do użytku, naprawy, odzyskiwania, odbudowy, odzysku surowców, ratownictwa oraz pozyskiwania części z innych urządzeń.";

2) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. a) kwotę „443 000 EUR" zastępuje się kwotą „900 000 EUR";

b) w lit. b) kwotę „5 538 000 EUR" zastępuje się kwotą „7 000 000 EUR";

3) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W odniesieniu do umów ramowych i dynamicznych systemów zakupów uwzględnieniu podlega maksymalna szacunkowa wartość, bez VAT, wszystkich zamówień przewidywanych przez cały okres obowiązywania umowy ramowej lub okres ważności dynamicznego systemu zakupów.”:

b) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. W przypadku partnerstw innowacyjnych uwzględnia się maksymalną szacunkową wartość bez VAT wszystkich działań w zakresie badań i rozwoju, które mają zostać przeprowadzone na wszystkich etapach planowanego partnerstwa, a także wszystkich dostaw, usług lub robót budowlanych, które mają być opracowane i zamówione na koniec planowanego partnerstwa.”;

4) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Zamówienia oraz umowy ramowe zawierane przez centralne jednostki zakupujące

1. Państwa członkowskie mogą przewidzieć możliwość nabywania przez instytucje/podmioty zamawiające robót budowlanych, dostaw lub usług od lub za pośrednictwem centralnej jednostki zakupującej.

Państwa członkowskie mogą również postanowić, że instytucje/podmioty zamawiające mogą nabywać roboty budowlane, dostawy i usługi w drodze zamówień udzielanych przez centralną jednostkę zakupującą, za pomocą dynamicznych systemów zakupów prowadzonych przez centralną jednostkę zakupującą lub – w zakresie określonym w art. 29 ust. 2 akapit drugi – na podstawie umowy ramowej zawartej przez centralną jednostkę zakupującą oferującą scentralizowaną działalność zakupową. W przypadku gdy dynamiczny system zakupów obsługiwany przez centralną jednostkę zakupującą może być wykorzystywany przez inne instytucje/podmioty zamawiające, wskazuje się to w zaproszeniu do ubiegania się o zamówienie prowadzącym do ustanowienia takiego dynamicznego systemu zakupów.

W odniesieniu do akapitów pierwszego i drugiego państwa członkowskie mogą postanowić, że niektóre zamówienia będą realizowane za pośrednictwem centralnych jednostek zakupujących lub co najmniej jednej konkretnej centralnej jednostki zakupującej.

2. Uznaje się, że instytucje/podmioty zamawiające, które dokonują zakupu robót budowlanych, dostaw lub usług od lub za pośrednictwem centralnej jednostki zakupującej, stosują się do niniejszej dyrektywy, o ile:

a) stosują się do niej centralne jednostki zakupujące, lub

b) w przypadku gdy centralna jednostka zakupująca nie jest instytucją zamawiającą/podmiotem zamawiającym, stosowane przez nią zasady udzielania zamówień są zgodne z niniejszą dyrektywą, a udzielone zamówienia mogą podlegać skutecznym środkom ochrony prawnej porównywalnym z przewidzianymi w tytule IV.

Ponadto uznaje się, że instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający również wypełniły swoje obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy, gdy nabyły roboty budowlane, dostawy lub usługi w drodze zamówień udzielanych przez centralną jednostkę zakupującą, za pomocą dynamicznych systemów zakupów obsługiwanych przez centralną jednostkę zakupującą lub – w zakresie określonym w art. 29 ust. 2 akapit drugi – na podstawie umowy ramowej zawartej przez centralną jednostkę zakupującą.

Dana instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający odpowiada jednak za wypełnienie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy w odniesieniu do tych części postępowania, które przeprowadza sam(a), w szczególności:

a) udzielenie zamówienia za pośrednictwem dynamicznego systemu zakupów obsługiwanego przez centralną jednostkę zakupującą;

b) prowadzenie ponownego poddania zamówienia procedurze konkurencyjnej na mocy umowy ramowej zawartej przez centralną jednostkę zakupującą;

c) zgodnie z art. 29 ust. 4, określenie, którzy wykonawcy będący stronami umowy ramowej wykonają dane zadanie na mocy umowy ramowej zawartej przez centralną jednostkę zakupującą.

3. Instytucje/podmioty zamawiające mogą, bez stosowania procedur przewidzianych w niniejszej dyrektywie, udzielić centralnej jednostce zakupującej zamówienia publicznego na usługi w zakresie realizacji scentralizowanych działań zakupowych.

Takie zamówienia publiczne na usługi mogą również obejmować realizację pomocniczych działań zakupowych.”;

5) dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Artykuł 10a
Zamówienia, w których biorą udział instytucje/podmioty zamawiające z różnych państw członkowskich

1. Instytucje/podmioty zamawiające z różnych państw członkowskich mogą działać wspólnie w procesie udzielania zamówień publicznych zgodnie z niniejszym artykułem.

Instytucje/podmioty zamawiające nie mogą korzystać z przepisów niniejszego artykułu w celu unikania obowiązkowych przepisów prawa publicznego zgodnych z prawem unijnym, którym podlegają w swoim państwie członkowskim.

2. Państwo członkowskie nie zabrania swoim instytucjom/podmiotom zamawiającym korzystania ze scentralizowanych działań zakupowych oferowanych przez centralne jednostki zakupujące znajdujące się w innym państwie członkowskim ani oferowania scentralizowanych działań zakupowych instytucjom/podmiotom zamawiającym znajdującym się w innym państwie członkowskim.

W odniesieniu do scentralizowanych działań zakupowych realizowanych przez centralną jednostkę zakupującą znajdującą się w innym państwie członkowskim niż instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający państwa członkowskie mogą określić, że ich instytucje/podmioty zamawiające mogą korzystać wyłącznie ze scentralizowanych działań zakupowych określonych w art. 1 pkt 17b lit. a) lub b).

3. Realizowanie scentralizowanych działań zakupowych przez centralną jednostkę zakupującą znajdującą się w innym państwie członkowskim przebiega zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego, w którym znajduje się centralna jednostka zakupująca.

Przepisy krajowe państwa członkowskiego, w którym znajduje się centralna jednostka zakupująca, mają również zastosowanie do udzielania zamówień w ramach dynamicznego systemu zakupów oraz przeprowadzania ponownego poddania zamówienia procedurze konkurencyjnej na mocy umowy ramowej.

4. Kilka instytucji/podmiotów zamawiających z różnych państw członkowskich może wspólnie udzielić zamówienia publicznego, zawrzeć umowę ramową lub obsługiwać dynamiczny system zakupów. Mogą one również w zakresie ustalonym w art. 29 ust. 2 akapit drugi udzielać zamówień na mocy umowy ramowej lub za pomocą dynamicznego systemu zakupów.

   O ile niezbędne elementy nie zostały uregulowane w umowie międzynarodowej zawartej między zainteresowanymi państwami członkowskimi, uczestniczące instytucje/podmioty zamawiające zawierają porozumienie, w którym określa się:

   a) obowiązki stron i odpowiednie mające zastosowanie przepisy krajowe;

   b) wewnętrzną organizację postępowania o udzielenie zamówienia, w tym kwestie zarządzania postępowaniem, podziału zamawianych robót budowlanych, dostaw lub usług oraz zawarcia zamówień.

   Uznaje się, że uczestnicząca instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający wypełnił(a) swoje obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy, jeżeli dokonuje zakupu robót budowlanych, dostaw lub usług od instytucji zamawiającej/podmiotu zamawiającego, która(-y) jest odpowiedzialna(-y) za postępowanie o udzielenie zamówienia. Przy określaniu obowiązków i mających zastosowanie przepisów krajowych, o których mowa w akapicie drugim lit. a), uczestniczące instytucje/podmioty zamawiające mogą rozdzielić między siebie poszczególne obowiązki oraz określić mające zastosowanie przepisy krajowe któregokolwiek z ich odpowiednich państw członkowskich. Podział obowiązków i mające zastosowanie przepisy krajowe są określone w dokumentach zamówienia dotyczących wspólnie udzielanych zamówień publicznych.

5. W przypadku, gdy kilka instytucji/podmiotów zamawiających z różnych państw członkowskich utworzyło wspólny podmiot ustanowiony na podstawie prawa Unii, uczestniczące instytucje/podmioty zamawiające ustalają – w drodze decyzji właściwego organu tego wspólnego podmiotu – które krajowe przepisy dotyczące zamówień będą miały zastosowanie, wybierając spośród następujących państw członkowskich:

   a) przepisy krajowe państwa członkowskiego, w którym wspólny podmiot ma siedzibę statutową;

   b) przepisy krajowe państwa członkowskiego, w którym wspólny podmiot prowadzi swoją działalność.

   Porozumienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, może obowiązywać na czas nieokreślony, jeżeli jest umocowane w akcie ustanawiającym wspólny podmiot, bądź może być ograniczone do ustalonego okresu, określonych rodzajów zamówień lub do jednego konkretnego zamówienia lub większej ich liczby.”;

6) art. 13 lit. c) i d) otrzymują brzmienie:

   „c) zamówień udzielonych w ramach programu współpracy opartego na badaniach i rozwoju, prowadzonych wspólnie przez przynajmniej dwa państwa członkowskie nad opracowaniem nowego produktu lub modernizacji prowadzącej do istotnych zmian lub znaczących ulepszeń istniejącego produktu oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, do późniejszych etapów całości lub części okresu funkcjonowania tego produktu. W przypadku gdy państwo członkowskie staje się pełnoprawnym członkiem programu współpracy po zakończeniu fazy badawczo-rozwojowej tego programu, niniejszy artykuł ma zastosowanie do późniejszych faz cyklu życia produktu przystępującego państwa członkowskiego. Projekt w zakresie badań i rozwoju zarządzany przez instytucje lub organy Unii i realizowany zgodnie

z przepisami unijnymi i finansowany z budżetu Unii stanowi program współpracy realizowany wspólnie przez co najmniej dwa państwa członkowskie i może być kontynuowany na etapach następujących po fazie badań i rozwoju, w którym to przypadku zamówienia udzielone w ramach programu działań następczych mogą również zostać wyłączone na podstawie niniejszego artykułu;

d) zamówień udzielonych w państwie trzecim, w tym zakupów cywilnych realizowanych podczas rozmieszczenia lub szkolenia sił poza terytorium Unii, w przypadku gdy względy operacyjne wymagają udzielenia ich wykonawcom usytuowanym w strefie prowadzenia działań;";

7) w art. 25 akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Instytucje/podmioty zamawiające udzielają zamówień, stosując procedurę otwartą, ograniczoną lub negocjacyjną z publikacją ogłoszenia o zamówieniu.

W okolicznościach, o których mowa w art. 27 lub art. 27a, instytucje/podmioty zamawiające mogą udzielać zamówień w drodze dialogu konkurencyjnego lub partnerstwa innowacyjnego.";

8) art. 27 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku szczególnie złożonych zamówień państwa członkowskie mogą przewidzieć, iż jeżeli instytucje/podmioty zamawiające uznają, że zastosowanie procedury otwartej, procedury ograniczonej lub procedury negocjacyjnej z publikacją ogłoszenia o zamówieniu nie pozwoli na udzielenie zamówienia, te instytucje/podmioty zamawiające mogą skorzystać z procedury dialogu konkurencyjnego zgodnie z niniejszym artykułem.

Zamówienia udziela się wyłącznie na podstawie kryterium oferty najkorzystniejszej ekonomicznie.";

9) dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Artykuł 27a
Partnerstwo innowacyjne

1. Każdy wykonawca może złożyć wniosek o dopuszczenie do udziału w partnerstwie innowacyjnym po opublikowaniu ogłoszenia o zamówieniu, przedstawiając informacje na potrzeby kwalifikacji podmiotowej wymagane przez instytucję zamawiającą/podmiot zamawiający.

W dokumentach zamówienia instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający określa zapotrzebowanie na innowacyjny produkt, usługę lub roboty budowlane, które nie może zostać zaspokojone przez zakup produktów, usług lub robót budowlanych już dostępnych na rynku. Instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający wskazuje, które elementy tego opisu stanowią orientacyjne minimalne wymogi, jakie wszystkie oferty muszą spełnić. Przedstawione informacje muszą być wystarczająco precyzyjne, aby umożliwić wykonawcom ustalenie charakteru i zakresu wymaganego rozwiązania oraz podjęcie decyzji co do złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu.

Instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający może podjąć decyzję o ustanowieniu partnerstwa innowacyjnego z jednym partnerem lub z kilkoma partnerami prowadzącymi odrębne działania w zakresie badań i rozwoju.

Minimalny termin składania wniosków o dopuszczeniu do udziału wynosi 30 dni od daty wysłania ogłoszenia o zamówieniu. Instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający ocenia

informacje dostarczone przez wykonawców i zaprasza odpowiednich kandydatów do udziału w postępowaniu. Instytucje/podmioty zamawiające mogą ograniczyć liczbę odpowiednich kandydatów zapraszanych do udziału w postępowaniu. Zamówienia udziela się wyłącznie na podstawie kryterium oferty o najlepszej relacji jakości do ceny zgodnie z art. 47.

2. Celem partnerstwa innowacyjnego jest opracowanie innowacyjnego produktu, usługi lub robót budowlanych oraz późniejszy zakup dostaw, usług lub robót budowlanych będących wynikiem tych prac, pod warunkiem że odpowiadają one poziomom wydajności i maksymalnym kosztom uzgodnionym między instytucjami/podmiotami zamawiającymi a uczestnikami.

   Organizacja partnerstwa innowacyjnego obejmuje kolejne etapy zgodnie z kolejnością kroków w procesie badawczo-innowacyjnym, które mogą obejmować wytworzenie produktów, świadczenie usług lub ukończenie robót budowlanych. W ramach partnerstwa innowacyjnego ustala się cele pośrednie, które powinni osiągnąć partnerzy, oraz przewiduje wypłatę wynagrodzenia w odpowiednich ratach.

   W oparciu o te cele instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający może po każdym etapie postanowić zakończyć partnerstwo innowacyjne lub, w przypadku partnerstwa innowacyjnego z kilkoma partnerami, zmniejszyć liczbę partnerów poprzez rozwiązanie poszczególnych zamówień, pod warunkiem że instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający wskazał(-a) w dokumentach zamówienia takie możliwości i warunki skorzystania z nich.

3. O ile niniejszy artykuł nie stanowi inaczej, instytucje/podmioty zamawiające negocjują z oferentami wstępne i wszystkie późniejsze złożone przez nich oferty, z wyjątkiem ostatecznych ofert, w celu ulepszenia ich treści.

   Minimalne wymogi i kryteria udzielenia zamówienia nie podlegają negocjacjom.

4. Podczas negocjacji instytucje/podmioty zamawiające zapewniają równe traktowanie wszystkich oferentów. W związku z tym nie mogą one udzielać, w sposób dyskryminacyjny, informacji, które pozwalałyby niektórym spośród oferentów na uzyskanie przewagi nad pozostałymi. Informują one na piśmie wszystkich oferentów, których oferty nie zostały wyeliminowane na podstawie ust. 5, o wszelkich zmianach w specyfikacjach technicznych lub innych dokumentach zamówienia. W następstwie tych zmian instytucje/podmioty zamawiające zapewniają oferentom wystarczająco dużo czasu na zmodyfikowanie i ponowne złożenie poprawionych ofert, stosownie do przypadku.

   Zgodnie z art. 6 instytucje/podmioty zamawiające nie ujawniają pozostałym uczestnikom informacji poufnych udzielanych przez kandydata lub oferenta biorących udział w negocjacjach, bez ich zgody. Zgoda ta nie może mieć formy ogólnego zezwolenia, ale musi być wyrażona w odniesieniu do planowanego przekazania określonych informacji.

5. Negocjacje w ramach procedury ustanowienia partnerstwa innowacyjnego mogą zostać podzielone na kolejne etapy w celu ograniczenia liczby ofert będących przedmiotem negocjacji poprzez zastosowanie kryteriów udzielenia zamówienia wskazanych w ogłoszeniu o zamówieniu, w zaproszeniu do potwierdzenia zainteresowania lub w dokumentach zamówienia. W ogłoszeniu o zamówieniu, w zaproszeniu do potwierdzenia zainteresowania lub w dokumentach zamówienia instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający wskazuje, czy skorzysta z takiego rozwiązania. Przed zakończeniem trwającego etapu instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający może określić kryteria udzielenia zamówienia i maksymalne koszty, które zostaną

wykorzystane do wyboru ofert, które wezmą udział w kolejnym etapie. Kryteria udzielenia zamówienia i maksymalne koszty muszą być proporcjonalne do oczekiwanych wyników bieżącego etapu oraz do celów partnerstwa innowacyjnego. W przypadku gdy w wyniku zastosowania kryteriów oceny i maksymalnych kosztów oferent odrzucony na wcześniejszym etapie stanie się uprawniony do udziału w kolejnym etapie, takiego oferenta zaprasza się do udziału w kolejnym etapie.

6. Podczas kwalifikacji kandydatów instytucje/podmioty zamawiające stosują w szczególności kryteria dotyczące zdolności kandydatów w zakresie badań i rozwoju oraz opracowywania i wdrażania innowacyjnych rozwiązań.

   Tylko wykonawcy zaproszeni przez instytucję zamawiającą/podmiot zamawiający, po dokonaniu przez nią/niego oceny wymaganych informacji, mogą przedkładać projekty badawcze i innowacyjne mające na celu zaspokojenie potrzeb określonych przez instytucję zamawiającą/podmiot zamawiający, które nie mogą zostać zaspokojone przez istniejące rozwiązania.

   W dokumentach zamówienia instytucja/podmiot zamawiający określa rozwiązania mające zastosowanie do praw własności intelektualnej. W przypadku partnerstwa innowacyjnego z kilkoma partnerami instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający, zgodnie z art. 6, nie ujawnia pozostałym partnerom rozwiązań proponowanych ani innych informacji poufnych udzielanych przez jednego z partnerów w ramach partnerstwa, bez jego zgody. Zgoda ta nie może mieć formy ogólnego zezwolenia, ale musi być wyrażona w odniesieniu do planowanego przekazania określonych informacji.

7. Instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający zapewnia, by struktura partnerstwa oraz w szczególności czas trwania i wartość poszczególnych etapów odzwierciedlała stopień innowacyjności proponowanego rozwiązania i kolejność działań badawczo-innowacyjnych niezbędnych do opracowania innowacyjnego rozwiązania niedostępnego jeszcze na rynku. Szacowana wartość dostaw, usług lub robót budowlanych jest proporcjonalna do wielkości inwestycji niezbędnej do ich opracowania.”;

10) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:

   a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

      „1) w przypadku zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi:

      a) jeżeli w toku procedury otwartej, procedury ograniczonej lub procedury negocjacyjnej poprzedzonej publikacją ogłoszenia o zamówieniu, dialogu konkurencyjnego lub partnerstwa innowacyjnego nie złożono żadnej oferty lub żadnej odpowiedniej oferty lub żadnego wniosku, o ile początkowe warunki zamówienia nie zostają poddane zasadniczym zmianom oraz pod warunkiem że odpowiednia informacja zostanie przesłana Komisji na jej wniosek;

      b) w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w złożonych ofertach lub napływu ofert niemożliwych do przyjęcia w świetle przepisów krajowych zgodnych z art. 5, 19, 21–24 oraz rozdziałem VII tytułu II, w wyniku procedury otwartej, procedury ograniczonej lub procedury negocjacyjnej poprzedzonej publikacją ogłoszenia o zamówieniu, dialogu konkurencyjnego lub partnerstwa innowacyjnego, o ile:

      (i) pierwotne warunki zamówienia nie uległy zasadniczym zmianom; oraz

      (ii) uwzględniają w procedurze negocjacyjnej wszystkich i jedynie tych oferentów, którzy spełniają kryteria określone w art. 39–46 i którzy podczas wcześniejszej procedury otwartej, procedury ograniczonej, dialogu

konkurencyjnego lub partnerstwa innowacyjnego złożyli oferty zgodne z formalnymi wymogami procedury przetargowej;

c) kiedy pilnej konieczności wynikającej z sytuacji kryzysowej nie da się pogodzić z terminami wymaganymi dla procedury otwartej, procedury ograniczonej i procedury negocjacyjnej z publikacją ogłoszenia o zamówieniu, w tym skróconymi terminami, o których mowa w art. 33 ust. 7. Może to na przykład mieć zastosowanie w przypadkach, o których mowa w art. 23 akapit drugi lit. d);

d) w zakresie, w jakim jest to absolutnie konieczne, ze względu na wystąpienie pilnej konieczności spowodowanej wydarzeniami, których instytucje/podmioty zamawiające nie mogły przewidzieć, terminy przewidziane dla procedury otwartej, procedury ograniczonej lub procedury negocjacyjnej z publikacją ogłoszenia o zamówieniu, w tym skrócone terminy, o których mowa w art. 33 ust. 7 nie mogą być dotrzymane. Zaistnienie okoliczności uzasadniających taką pilną konieczność nie może być w żadnym wypadku przypisane instytucji zamawiającej/podmiotowi zamawiającemu;

e) kiedy, z przyczyn technicznych lub związanych z ochroną praw wyłącznych, zamówienie może zostać udzielone jedynie określonemu wykonawcy;”;

b) w pkt 2 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) zawartych po równoległych konkurencyjnych projektach w zakresie badań i rozwoju realizowanych przez kilku wykonawców wyłonionych w drodze zamówienia przez instytucję zamawiającą/podmiot zamawiający, pod warunkiem spełnienia wszystkich następujących warunków:

(i) równoległe konkurencyjne zamówienia na prace badawczo-rozwojowe zostały udzielone przez instytucję zamawiającą/podmiot zamawiający dokonujące zamówienia na produkty lub usługi w wyniku procedury negocjacyjnej z uprzednią publikacją ogłoszenia o zamówieniu, procedury ograniczonej lub procedury otwartej;

(ii) zamawiane produkty lub usługi są wynikiem jednego z zamówień na prace badawczo-rozwojowe;

(iii) wartość produktów lub usług nie przekracza 10-krotności wartości zamówienia na prace badawczo-rozwojowe, z którego wynikają;

(iv) przedsiębiorcy budowlani i ich podwykonawcy mają siedzibę, główne miejsce prowadzenia działalności oraz realizują zamówienie na prace w zakresie badań i rozwoju i zamówienie na dostawy z wykorzystaniem zasobów znajdujących się w państwie członkowskim lub w państwie EOG–EFTA;

(v) zarządcze struktury wykonawcze przedsiębiorców budowlanych i ich podwykonawców mają siedzibę w Unii, w państwie EOG–EFTA lub w Ukrainie;

(vi) przedsiębiorcy budowlani oraz podwykonawcy nie podlegają kontroli ze strony państwa trzeciego, które nie jest państwem członkowskim EOG–EFTA ani Ukrainą, ani ze strony podmiotu z państwa trzeciego, który nie ma siedziby w państwie członkowskim EOG–EFTA;

(vii) produkty zostały zaprojektowane w Unii, państwie EOG–EFTA lub Ukrainie i nie podlegają kontroli ani ograniczeniom ze strony państwa trzeciego

niebędącego państwem EOG–EFTA ani Ukrainą ani ze strony podmiotu z państwa trzeciego, który nie ma siedziby w państwie EOG–EFTA ani w Ukrainie;”;

c) w pkt 3 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) w przypadku zamówień na sprzęt wojskowy realizowanych na zasadzie współpracy zawartych przed dniem 1 stycznia 2031 r. przez instytucje/podmioty zamawiające z co najmniej trzech państw członkowskich, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

(i) instytucje/podmioty zamawiające z zainteresowanych państw członkowskich zamawiają identyczne produkty związane z obronnością lub produkty poddane jedynie niewielkim modyfikacjom;

(ii) oprócz zamówień na produkty związane z obronnością zamówienie obejmuje co najmniej wspólną konserwację zamawianych produktów związanych z obronnością. Wymóg, aby zamówienie obejmowało wspólną konserwację, może zostać zniesiony, jeżeli zamówiony produkt związany z obronnością nie wymaga konserwacji;

(iii) przedsiębiorcy budowlani biorący udział w zamówieniach realizowanych na zasadzie współpracy muszą mieć siedzibę i posiadać zarządcze struktury wykonawcze w Unii, w państwie EOG–EFTA lub w Ukrainie. Nie mogą podlegać kontroli ze strony państwa trzeciego, które nie jest państwem EOG–EFTA lub Ukrainą, ani innego podmiotu z państwa trzeciego, który nie ma siedziby w Unii, w państwie EOG–EFTA ani Ukrainie.

(iv) Art. 16 ust. 5, 6 i 9 rozporządzenia Rady (UE) 2025/1106* mają zastosowanie w zakresie, w jakim odnoszą się one do przedsiębiorców budowlanych;

(v) przedsiębiorców budowlanych biorących udział w zamówieniach realizowanych na zasadzie współpracy można uznać za spełniających warunki kwalifikowalności, o których mowa w ppkt (ii) i (iii), w przypadku gdy spełnili równoważne warunki na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1092**, (UE) 2021/697***, (UE) 2023/1525**** lub (UE) 2023/2418***** oraz pod warunkiem że żadne późniejsze zmiany nie podważają spełnienia tych warunków;

(vi) Infrastruktura, obiekty, aktywa oraz zasoby przedsiębiorców budowlanych i podwykonawców biorących udział w zamówieniu realizowanym na zasadzie współpracy wykorzystywane do celów zamówienia realizowanego na zasadzie współpracy muszą znajdować się na terytorium państwa członkowskiego lub państwa EOG–EFTA. W przypadku gdy przedsiębiorcy budowlani lub podwykonawcy uczestniczący w zamówieniu realizowanym na zasadzie współpracy nie mają łatwo dostępnej alternatywy ani odpowiedniej infrastruktury, obiektów, aktywów i zasobów na terytorium państwa członkowskiego lub państwa EOG–EFTA, mogą korzystać ze swojej infrastruktury, obiektów, aktywów i zasobów znajdujących się lub przechowywanych poza tymi terytoriami, pod warunkiem że takie wykorzystanie nie narusza interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony;

(vii) koszt komponentów pochodzących spoza Unii lub z państw EOG–EFTA nie może przekraczać 35 % szacunkowego kosztu komponentów produktu końcowego;”;

* Rozporządzenie Rady (UE) 2025/1106 z dnia 27 maja 2025 r. ustanawiające instrument na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa Europy („instrument SAFE") poprzez Wzmocnienie Europejskiego Przemysłu Obronnego (Dz.U. L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1092 z dnia 18 lipca 2018 r. ustanawiające Europejski program rozwoju przemysłu obronnego mający na celu wspieranie konkurencyjności i zdolności innowacyjnych przemysłu obronnego Unii (Dz.U. L 200 z 7.8.2018, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1092/oj).

*** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/697 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Obronny i uchylające rozporządzenie (UE) 2018/1092 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj).

**** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1525 z dnia 20 lipca 2023 r. w sprawie wspierania produkcji amunicji (ASAP) (Dz.U. L 185 z 24.7.2023, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1525/oj).

d) pkt 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w odniesieniu do nowych robót budowlanych lub usług polegających na powtarzaniu podobnych robót lub usług powierzonych wykonawcy, któremu te same instytucje/podmioty zamawiające udzieliły pierwotnego zamówienia, pod warunkiem że takie roboty budowlane lub usługi pozostają w zgodności z podstawowym projektem, na który udzielono pierwotnego zamówienia zgodnie z procedurą otwartą, procedurą ograniczoną, procedurą negocjacyjną z publikacją ogłoszenia o zamówieniu, dialogiem konkurencyjnym lub partnerstwem innowacyjnym.

Możliwość zastosowania tej procedury musi być wskazana w zaproszeniu do ubiegania się o realizację pierwszego projektu, a całkowita wartość zamówienia na kolejne roboty budowlane lub usługi jest uwzględniana przez instytucję zamawiającą/podmiot zamawiający w zakresie stosowania przez nią art. 8.

Procedura ta może być stosowana wyłącznie w okresie pięciu lat od chwili zawarcia pierwotnego zamówienia, z wyjątkiem nadzwyczajnych okoliczności określonych z uwzględnieniem oczekiwanego czasu funkcjonowania dostarczonych urządzeń, instalacji lub systemów, a także trudności technicznych, jakie może spowodować zmiana dostawcy;";

e) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku zamówień związanych ze świadczeniem usług transportu lotniczego i morskiego dla sił zbrojnych państwa członkowskiego uczestniczącego lub mającego uczestniczyć w misji zagranicznej, jeżeli instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający musi zwrócić się o takie usługi do wykonawców, którzy gwarantują ważność swoich ofert jedynie na takie krótkie terminy, że terminy przewidziane dla procedury otwartej, ograniczonej lub negocjacyjnej z publikacją ogłoszenia, w tym skrócone terminy, o których mowa w art. 33 ust. 7 nie mogą być dotrzymane.";

11) art. 29 ust. 2 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Okres obowiązywania umowy ramowej nie może przekroczyć 10 lat, z wyjątkiem nadzwyczajnych okoliczności określonych z uwzględnieniem oczekiwanego cyklu życia dostarczonych urządzeń, instalacji lub systemów, a także trudności technicznych, jakie może spowodować zmiana dostawcy.”;

12) w tytule II rozdział V dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Artykuł 29a
Dynamiczny system zakupów

1. W przypadku bieżących zakupów, których cechy, jako zakupów ogólnie dostępnych na rynku, spełniają wymagania instytucji/podmiotów zamawiających, instytucje/podmioty zamawiające mogą stosować dynamiczny system zakupów. Dynamiczny system zakupów jest realizowany jako w pełni elektroniczny proces i przez cały okres ważności systemu zakupów jest otwarty dla każdego wykonawcy, który spełnia kryteria kwalifikacji. System ten może być podzielony na kategorie produktów, robót budowlanych lub usług, które są obiektywnie zdefiniowane na podstawie cech zamówień, które będą udzielane w ramach danej kategorii. Cechy te mogą obejmować odniesienie do maksymalnej dopuszczalnej wielkości późniejszych konkretnych zamówień lub do określonego obszaru geograficznego, na którym późniejsze konkretne zamówienia będą realizowane.

2. W celu udzielenia zamówień w ramach dynamicznego systemu zakupów instytucje/podmioty zamawiające przestrzegają zasad procedury ograniczonej. Wszyscy kandydaci spełniający kryteria kwalifikacji są dopuszczani do udziału w systemie. Jeżeli instytucje/podmioty zamawiające podzieliły system na kategorie produktów, robót budowlanych lub usług zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, określają one mające zastosowanie kryteria kwalifikacji dla poszczególnych kategorii.

   Niezależnie od art. 33 zastosowanie mają następujące terminy:

a) minimalny termin składania wniosków o dopuszczenie do udziału wynosi 30 dni od daty wysłania ogłoszenia o zamówieniu lub, w przypadku gdy wstępne ogłoszenie informacyjne jest stosowane jako sposób zaproszenia do ubiegania się o zamówienie, od daty wysłania zaproszenia do potwierdzenia zainteresowania. Po wysłaniu zaproszenia do składania ofert dla pierwszego konkretnego zamówienia w ramach dynamicznego systemu zakupów nie wyznacza się żadnych kolejnych terminów na składanie wniosków o dopuszczenie do udziału;

b) minimalny termin składania ofert wynosi co najmniej 10 dni od daty wysłania zaproszenia do składania ofert.

3. Cała komunikacja dotycząca dynamicznego systemu zakupów przebiega wyłącznie przy pomocy środków elektronicznych.

4. Na potrzeby udzielania zamówień w ramach dynamicznego systemu zakupów instytucje/podmioty zamawiające:

a) publikują zaproszenie do ubiegania się o zamówienie, wyraźnie zaznaczając, że zastosują dynamiczny system zakupów;

b) wskazują w dokumentach zamówienia co najmniej charakter i szacowaną ilość przewidzianych zakupów, jak również wszelkie niezbędne informacje dotyczące dynamicznego systemu zakupów, w tym sposób funkcjonowania dynamicznego systemu zakupów, a także informacje dotyczące wykorzystywanego sprzętu elektronicznego oraz technicznych rozwiązań i specyfikacji dotyczących połączeń;

c) wskazują ewentualny podział na kategorie produktów, robót budowlanych lub usług oraz cechy określające te kategorie;

d) przez cały okres ważności systemu oferują nieograniczony, bezpośredni i pełny dostęp do dokumentów zamówienia.

5. Instytucje/podmioty zamawiające zapewniają każdemu wykonawcy, w trakcie całego okresu ważności dynamicznego systemu zakupów, możliwość złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału w systemie na warunkach określonych w ust. 2. Instytucje/podmioty zamawiające dokonują oceny tych wniosków zgodnie z kryteriami kwalifikacji w terminie 10 dni roboczych od ich otrzymania. Termin ten może zostać przedłużony do 15 dni roboczych w indywidualnych przypadkach, o ile jest to zasadne, w szczególności w razie potrzeby przeanalizowania dodatkowej dokumentacji lub innego zweryfikowania tego, czy spełniono kryteria kwalifikacji.

Niezależnie od akapitu pierwszego, o ile zaproszenie do składania ofert w ramach pierwszego konkretnego zamówienia w dynamicznym systemie zakupów nie zostało wysłane, instytucje/podmioty zamawiające mogą wydłużyć okres oceny, pod warunkiem że w przedłużonym okresie oceny nie zostanie wystosowane żadne zaproszenie do składania ofert. Instytucje/podmioty zamawiające określają w dokumentach zamówienia długość przedłużonego okresu, który zamierzają zastosować.

Instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający informuje danego wykonawcę w najwcześniejszym możliwym terminie o dopuszczeniu lub niedopuszczeniu go do dynamicznego systemu zakupów.

6. Instytucje/podmioty zamawiające zapraszają wszystkich dopuszczonych uczestników do złożenia oferty na każde konkretne zamówienie udzielane w ramach dynamicznego systemu zakupów zgodnie z art. 34. Jeżeli dynamiczny system zakupów został podzielony na kategorie robót budowlanych, produktów lub usług, instytucje/podmioty zamawiające zapraszają do składania ofert wszystkich uczestników dopuszczonych do kategorii odpowiadającej danemu zamówieniu.

Udzielają one zamówienia oferentowi, który złożył najlepszą ofertę na podstawie kryteriów udzielenia zamówienia określonych w ogłoszeniu o zamówieniu dotyczącym dynamicznego systemu zakupów lub, w przypadku gdy wstępne ogłoszenie informacyjne jest stosowane jako sposób zaproszenia do ubiegania się o zamówienie, w zaproszeniu do potwierdzenia zainteresowania. Kryteria te mogą, w stosownych przypadkach, zostać sformułowane bardziej precyzyjnie w zaproszeniu do składania ofert.

7. Instytucje/podmioty zamawiające wskazują okres ważności dynamicznego systemu zakupów w zaproszeniu do ubiegania się o zamówienie. Powiadamiają one Komisję o każdej zmianie okresu ważności, używając następujących formularzy standardowych:

a) w przypadku zmiany okresu ważności bez zakończenia funkcjonowania systemu – formularza wykorzystanego pierwotnie na potrzeby zaproszenia do ubiegania się o zamówienie dotyczące dynamicznego systemu zakupów;

b) w przypadku zakończenia funkcjonowania systemu – ogłoszenia o udzieleniu zamówienia, o którym mowa w art. 30 ust. 3.

8. Wykonawcy zainteresowani dynamicznym systemem zakupów lub uczestniczący w nim nie mogą być obciążani żadnymi opłatami przed rozpoczęciem okresu ważności dynamicznego systemu zakupów lub w trakcie tego okresu.”;

13) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instytucje/podmioty zamawiające, które zamierzają udzielić zamówienia lub zawrzeć umowę ramową w drodze procedury otwartej, procedury ograniczonej, procedury negocjacyjnej z publikacją ogłoszenia o zamówieniu, dialogu konkurencyjnego lub partnerstwa innowacyjnego, powiadamiają o swoim zamiarze za pomocą ogłoszenia o zamówieniu.”;

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Instytucje/podmioty zamawiające przesyłają ogłoszenie o udzieleniu zamówienia w terminie 30 dni od udzielenia każdego zamówienia w ramach dynamicznego systemu zakupów. Mogą one jednak grupować takie ogłoszenia kwartalnie. W takim przypadku instytucje/podmioty zamawiające przesyłają takie grupowe ogłoszenia w terminie 30 dni od zakończenia każdego kwartału.”;

14) art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku procedur ograniczonych, procedur negocjacyjnych z publikacją ogłoszenia o zamówieniu oraz w przypadku zastosowania dialogu konkurencyjnego i zastosowania partnerstwa innowacyjnego minimalny termin składania wniosków o dopuszczenie do udziału wynosi 37 dni od daty wysłania ogłoszenia o zamówieniu.

W odniesieniu do procedur ograniczonych minimalny termin składania ofert wynosi 40 dni od daty wysłania zaproszenia do składania ofert.”;

15) art. 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W procedurach ograniczonych, procedurach negocjacyjnych z publikacją ogłoszenia o zamówieniu, dialogach konkurencyjnych lub partnerstwach innowacyjnych instytucje/podmioty zamawiające zapraszają równocześnie, na piśmie, wybranych kandydatów do składania ofert lub negocjacji albo, w przypadku dialogu konkurencyjnego, do udziału w dialogu, lub, w przypadku partnerstwa innowacyjnego, do złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału.”;

16) w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tak szybko jak to możliwe instytucje/podmioty zamawiające informują kandydatów i oferentów o podjętych decyzjach dotyczących udzielenia zamówienia, zawarcia umowy ramowej lub dopuszczenia do udziału w dynamicznym systemie zakupów, w tym także o podstawach podjęcia decyzji odmownej w odniesieniu do udzielenia zamówienia lub zawarcia umowy ramowej, dla których wszczęto postępowanie, lub o ponownym wszczęciu postępowania, lub o decyzji o niewdrożeniu dynamicznego systemu zakupów; informacje takie udzielane są na piśmie na podstawie wniosków przedkładanych instytucjom/podmiotom zamawiającym.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Instytucje/podmioty zamawiające mogą podjąć decyzję o nieudzielaniu pewnych informacji, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do udzielania zamówień, zawierania umów ramowych lub dopuszczenia do udziału w dynamicznym systemie zakupów, jeżeli ich ujawnienie mogłoby utrudnić stosowanie przepisów prawa lub byłoby sprzeczne z interesem publicznym, w szczególności z interesami związanymi z obronnością lub bezpieczeństwem,

mogłoby szkodzić zgodnym z prawem interesom handlowym wykonawców, publicznych lub prywatnych, lub też mogłoby zaszkodzić uczciwej konkurencji pomiędzy nimi.”;

17) w tytule II rozdział VII sekcja 2 dodaje się art. 46a i 46b w brzmieniu:

„Artykuł 46a
Ograniczanie liczby kwalifikujących się kandydatów, którzy zostaną zaproszeni do udziału

1. W procedurach ograniczonych, negocjacyjnych z publikacją ogłoszenia o zamówieniu, procedurach dialogu konkurencyjnego oraz partnerstwach innowacyjnych instytucje/podmioty zamawiające mogą ograniczyć liczbę kandydatów spełniających kryteria kwalifikacji, których zaproszą do złożenia ofert lub prowadzenia dialogu, pod warunkiem że dostępna jest minimalna liczba kwalifikujących się kandydatów zgodnie z ust. 2.

2. Instytucje/podmioty zamawiające wskazują w ogłoszeniu o zamówieniu lub w zaproszeniu do potwierdzenia zainteresowania obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria lub zasady, które zamierzają stosować, minimalną liczbę kandydatów, których zamierzają zaprosić, oraz, w stosownych przypadkach, ich maksymalną liczbę.

   W procedurach ograniczonych minimalna liczba oznacza pięciu kandydatów. W procedurze negocjacyjnej z publikacją ogłoszenia o zamówieniu, w dialogu konkurencyjnym oraz partnerstwie innowacyjnym minimalna liczba kandydatów wynosi trzy. W każdym przypadku liczba zaproszonych kandydatów musi być wystarczająca, aby zapewnić prawdziwą konkurencję.

   Instytucje/podmioty zamawiające zapraszają kandydatów w liczbie nie mniejszej od liczby minimalnej. W przypadku gdy liczba kandydatów spełniających kryteria kwalifikacji oraz posiadających wymagane minimalne poziomy zdolności, o których mowa w art. 38 ust. 3, jest mniejsza od liczby minimalnej, instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający może kontynuować procedurę, zapraszając kandydatów posiadających wymagany potencjał. W ramach tego samego postępowania instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający nie bierze pod uwagę wykonawców, którzy nie złożyli wniosków o dopuszczenie do udziału, ani kandydatów, którzy nie posiadają wymaganego potencjału.

Artykuł 46b
Ograniczanie liczby ofert i rozwiązań

W przypadku gdy instytucje/podmioty zamawiające korzystają z możliwości ograniczenia liczby negocjowanych ofert, jak przewidziano w art. 26 ust. 3, lub rozwiązań do dyskusji, jak przewidziano w art. 27 ust. 4, stosują one w tym celu kryteria udzielenia zamówienia podane w dokumentach zamówienia. Liczba uzyskana na ostatnim etapie musi zapewniać prawdziwą konkurencję, o ile istnieje wystarczająca liczba oferentów, rozwiązań lub kwalifikujących się kandydatów.”;

18) w tytule II rozdział VII sekcja 3 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Artykuł 49a
Modyfikacja zamówień w okresie ich obowiązywania

1. Zamówienia i umowy ramowe można modyfikować bez przeprowadzania nowego postępowania o udzielenie zamówienia zgodnie z niniejszą dyrektywą w dowolnym z poniższych przypadków:

   a) gdy modyfikacje, niezależnie od ich wartości pieniężnej, zostały przewidziane w pierwotnych dokumentach zamówienia w jasnych, precyzyjnych i jednoznacznych klauzulach przeglądowych, które mogą obejmować klauzule zmiany ceny, lub w opcjach. Tego rodzaju klauzule podają zakres i charakter możliwych modyfikacji lub opcji, a także warunki, na jakich można je stosować. Nie mogą one przewidywać modyfikacji ani opcji, które zmieniłyby ogólny charakter zamówienia lub umowy ramowej;

   b) w przypadku dodatkowych robót budowlanych, usług lub dostaw wykonywanych przez pierwotnego przedsiębiorcę budowlanego, które stały się niezbędne i które nie były uwzględnione w pierwotnym zamówieniu, jeżeli zmiana przedsiębiorcy budowlanego:

   (i) nie może zostać dokonana z powodów ekonomicznych lub technicznych, takich jak wymogi dotyczące zamienności lub interoperacyjności w odniesieniu do istniejącego sprzętu, usług lub instalacji zamówionych w ramach pierwotnego zamówienia; oraz

   (ii) spowodowałaby istotną niedogodność lub znaczne zwiększenie kosztów dla instytucji zamawiającej/podmiotu zamawiającego.

   Niemniej jednak ewentualny wzrost ceny nie przekracza 50 % wartości pierwotnego zamówienia. W przypadku wprowadzania kilku kolejnych modyfikacji ograniczenie to ma zastosowanie do wartości każdej z nich. Takie kolejne modyfikacje nie mogą mieć na celu obejścia przepisów niniejszej dyrektywy;

   c) gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

   (i) konieczność modyfikacji spowodowana jest okolicznościami, których instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający, działająca(-y) z należytą starannością, nie mogła/nie mógł przewidzieć;

   (ii) modyfikacja nie zmienia ogólnego charakteru zamówienia;

   (iii) ewentualny wzrost ceny nie jest wyższy niż 50 % wartości pierwotnego zamówienia lub pierwotnej umowy ramowej. W przypadku wprowadzania kilku kolejnych modyfikacji ograniczenie to ma zastosowanie do wartości każdej z nich. Takie kolejne modyfikacje nie mogą mieć na celu obejścia przepisów niniejszej dyrektywy;

   d) gdy nowy przedsiębiorca budowlany zastępuje przedsiębiorcę budowlanego, któremu instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający pierwotnie udzielił(a) zamówienia, w wyniku:

   (iv) jednoznacznej klauzuli przeglądowej lub opcji zgodnych z lit. a);

   (v) sukcesji uniwersalnej lub częściowej w prawa i obowiązki pierwotnego przedsiębiorcy budowlanego, w wyniku restrukturyzacji, w tym przejęcia, połączenia, nabycia lub upadłości, przez innego wykonawcę, który spełnia pierwotnie ustalone kryteria kwalifikacji podmiotowej, pod warunkiem że nie pociąga to za sobą innych istotnych modyfikacji zamówienia i nie ma na celu obejścia stosowania niniejszej dyrektywy; lub

(vi) sytuacji, gdy instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający sam(a) przyjmuje zobowiązania głównego przedsiębiorcy budowlanego względem jego podwykonawców, gdy możliwość taką przewidują przepisy krajowe na mocy art. 21;

e) gdy modyfikacje, niezależnie od ich wartości, są nieistotne w rozumieniu ust. 2.

Instytucje/podmioty zamawiające, które wprowadziły do zamówienia modyfikacje w przypadkach, o których mowa w lit. b) i c), publikują w związku z tym stosowne ogłoszenie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Ogłoszenie takie zawiera odpowiednio informacje wymagane w ogłoszeniu o udzieleniu zamówienia.

2. Do celów obliczenia ceny wspomnianej w ust. 1 lit. b) i c) aktualizowana cena jest wartością referencyjną, w przypadku gdy zamówienie zawiera klauzulę indeksacji.

3. Modyfikację zamówienia lub umowy ramowej w okresie ich obowiązywania uznaje się za istotną w rozumieniu ust. 1 lit. e), jeżeli powoduje ona, że charakter zamówienia lub umowy ramowej zmienia się w sposób istotny w stosunku do charakteru pierwotnie zawartego zamówienia lub umowy ramowej. W każdym przypadku, bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 i 2, modyfikację uznaje się za istotną, jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:

a) modyfikacja wprowadza warunki, które, gdyby były częścią pierwotnego postępowania o udzielenie zamówienia, umożliwiłyby dopuszczenie innych kandydatów niż ci, którzy zostali pierwotnie zakwalifikowani, lub przyjęcie oferty innej niż pierwotnie przyjęta, albo zainteresowałyby dodatkowych uczestników postępowania o udzielenie zamówienia;

b) modyfikacja zmienia równowagę ekonomiczną zamówienia lub umowy ramowej na korzyść przedsiębiorcy budowlanego w sposób nieprzewidziany w pierwotnym zamówieniu lub umowie ramowej;

c) modyfikacja znacznie rozszerza zakres zamówienia lub umowy ramowej;

d) gdy nowy przedsiębiorca budowlany zastępuje przedsiębiorcę budowlanego, któremu instytucja zamawiająca/podmiot zamawiający pierwotnie udzieliły zamówienia, w przypadkach innych niż te, o których mowa w ust. 1 lit. d).

4. Nowe postępowanie o udzielenie zamówienia zgodnie z niniejszą dyrektywą jest wymagane w przypadku modyfikacji przepisów zamówienia publicznego lub umowy ramowej w okresie ich obowiązywania, innych niż modyfikacje przewidziane na mocy ust. 1.”;

19) uchyla się art. 65, 66 i 68.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [...] r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia [...] r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie [...] dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodnicząca	*Przewodniczący*